

1. De Snakes

Dit was een van de moeilijkste wedstrijden van het seizoen. Daar hadden zijn ploeggenoten hem voor gewaarschuwd, maar het was nog tien keer erger dan Enzo had verwacht.

De Snakes waren beenhard, zeker tijdens hun thuiswedstrijden op hun oneffen, modderige veld.

Ze deinsden er niet voor terug om af en toe een elleboogstoot uit te delen of iemand onderuit te halen zonder de bal te raken.

Een kwartier voor het einde stond het 0-0. Zodra een speler van de U12-ploeg van Soccer City met de bal op de helft van De Snakes kwam, werd hij of zij omvergemaaid. Deze ploeg was nog gemener dan FC Rover Boys, de ploeg die net zoals Soccer City zijn voetbalterrein in Mollegem heeft.

De voetballers van de Snakes droegen felgroene shirts en witte broekjes met groene strepen. Hoewel er van beide teams evenveel spelers op het veld liepen, leek het alsof de Snakes in de meerderheid waren. De trainer van de Snakes, een man met een dikke, grijze baard en gehuld in een fluogroen trainingspak, hitste zijn spelers op om koste wat het

kost geen tegendoelpunt te slikken. Geen wonder dat de Snakes al drie keer op rij 0-0 hadden gespeeld. Ze hadden daardoor 3/9 punten, terwijl Soccer City samen met drie andere teams bovenaan de rangschikking stond met 9/9. Het leek erop dat ze vandaag de eerste keer sinds de start van de nieuwe competitie niet zouden winnen.

Enzo kwam nauwelijks aan bod in de wedstrijd. Zodra hij de bal aanraakte, werd hij tegen de grond geschopt. Tijdens de tweede helft durfde hij nog nauwelijks de bal te vragen uit angst een blessure op te lopen.

Het fluitje van de scheidsrechter was blijkbaar stuk, want hij blies geen enkele fout, wat de Snakes ertoe aanspoorde om nog harder te gaan spelen. Zolang de scheidsrechter hun oneerlijke spel niet bestrafte, zouden ze op dezelfde manier doorspelen.

Ook Skipp, Zico, Liam, Britt en de meeste andere ploeggenoten van Enzo waren bang voor het harde spel van de Snakes.

Linne, die in de verdediging stond, trok er zich weinig van aan. Ze verdedigde haast net zo stevig als de verdedigers van de Snakes. Maar zij had het voordeel dat ze zelf niet veel in balbezit was bij de opbouw van het spel, waardoor ze minder risico liep om onderuitgehaald te worden.

Wie ook voor niets terugdeinsde was Alexander. Hoewel hij flink gebouwd was en normaal gezien

moeilijk te stoppen was, werd hij regelmatig tegen het gras gewerkt. Toch gaf hij niet op. Het woord 'bang' stond niet in zijn woordenboek.

Hoewel Enzo aanvallende middenvelder was en Alexander verdedigende middenvelder, besloten ze onderling tijdens de wedstrijd om van rol te wisselen.

Dan kon Alexander zich aan meer dribbels wagen.

Enzo zette met Alexander een een-tweetje op en speelde de bal diep door naar hun spits: Skipp. Die nam de bal mooi mee en stevende ermee op de doelman af, maar in het strafschoopgebied maakte een verdediger van de Snakes een sliding op het modderige veld. Met vooruitgestoken voet ging hij naar de bal toe. Hij miste de bal compleet en raakte volop de enkel van Skipp. De jongen ging tegen het gras.

Duidelijk een penalty!

Tot de verbazing van iedereen, zelfs van de spelers van de Snakes, floot de scheidsrechter niet.

'De bal gespeeld,' hoorde Enzo de scheidsrechter zeggen toen die zijn fluitje even uit zijn mond haalde.

Alexander had het ook gehoord en reageerde: 'Sinds wanneer is de enkel van een speler een bal?'

De scheidsrechter ging er niet op in, maar volgde geconcentreerd de bal.

Zelfs hun trainer Rufaro schreeuwde tegen de scheidsrechter dat het wel degelijk een fout was.

Het gebeurde niet vaak dat Rufaro zich kwaad maakte. Normaal was hij de rust zelve.

Enkele supporters van Soccer City riepen de scheidsrechter scheldnamen toe, iets wat Enzo totaal afkeurde. Maar tja, in voetbal raken de gemoederen soms wel eens verhit.

Enzo was opgelucht dat Skipp al snel weer recht kroop en niet mank liep. Het was bijna een wonder dat hij niet geblesseerd was.

De Snakes gingen in de tegenaanval. Het was één van hun zeldzame counters, maar Enzo zag in dat hun actie wel eens tot een kans zou kunnen leiden. De spits van de Snakes sprintte de diepte in en wachtte tot de middenvelder hem de bal zou toespelen.

Enzo besepte dat die middenvelder de bal niet naar de spits mocht passen, want dan was de kans op een doelpunt wel heel groot.

Enzo sprintte de middenvelder achterna en besloot ook een sliding te maken. Net voor de speler van de Snakes de bal naar voren kon trappen, stak Enzo daar een stokje voor... of nou ja, een voetje. Enzo schoof door in de modder en tikte de bal weg voor de voeten van de speler.

Totaal geen fout, want Enzo had zuiver de bal gespeeld. De scheidsrechter floot dan ook niet, terecht dit keer. Maar de middenvelder van de Snakes leek het niet eens te zijn met de beslissing

van de scheidsrechter. Zonder dat iemand het in de gaten had, pakte de jongen Enzo vast bij de mouw van zijn rood shirt en trok hem tegen zich aan. 'Straks na de match krijg ik jou wel te pakken, gast.' fluisterde de lange, slungelige jongen met zwart stekeltjeshaar hem toe. Zijn donkerbruine ogen keken Enzo strak aan.

Enzo was te verrast om iets te doen of te zeggen, en een halve seconde later liep de jongen alweer weg. Na dit voorval had Enzo al helemaal geen zin meer om nog verder te spelen. Hij kwam nauwelijks nog in het stuk voor. De wedstrijd leek dood te bloeden, maar een minuut voor het eindsignaal kreeg Enzo de bal toegespeeld van Zico, de zoon van de trainer. Enzo week met de bal aan de voet uit naar de rechterkant van het veld. Hij rende zo snel mogelijk om niet onderuit gehaald te worden.

Zonder kijken trapte hij de bal voor het doel van de Snakes. Een verdediger wilde de bal weggoppen, maar Alexander kwam als een woeste stier aangehold in het strafschoopgebied en sprong. Hij klom hoger dan de verdediger en kopte de bal richting doel. De doelman van de Snakes dook naar de bal, maar kon er net niet bij. De bal verdween net naast de rechterdoelpaal in het doel. 0-1!

Alexander juichte als een gek en ook de andere spelers van Soccer City waren door het dollen heen. Hoewel Alexander nou niet meteen de meest ge-

liefde persoon van hun team was, liepen zijn medespelers allemaal naar hem toe. Alexander ontweek hen en liep op Enzo af. Tot Enzo's verbazing tilde Alexander hem van de grond en stak hem de lucht in. 'Knappe voorzet, gast!'

Enzo had dit totaal niet verwacht, want Alexander en hij waren niet bepaald de beste vrienden. Dat kwam doordat Enzo sinds zijn komst bij Soccer City de aanvallende middenvelder was, terwijl Alexander daarvoor altijd op die positie had gespeeld.

Maar nu leek Alexander Enzo dan toch aanvaard te hebben. Enzo was daar heel blij om.

Alle spelers van Soccer City wierpen zich op hem en Alexander om hun doelpunt te vieren.

De U12-ploeg van Soccer City had 12 op 12, en gezien het heel positieve doelpuntensaldo stonden ze helemaal bovenaan de rangschikking.

